

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 38. De ordine charitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

mei estis discipuli, & dilectionem habueritis ad invicem. Ioan. 13. 35. In hac Dei & proximi dilectione christianæ vitæ perfectio consistit, per quam anima Deo unitur. Est autem perfectio opus divinæ gratiæ, ac propterea viribus nostris niti, aut nostræ industriæ confidere non debemus, sed omnis fiducia nostra in Deo ponenda, ejusque auxilium jugiter implorandum, ut liberet nos à malo, ad quod propensi sumus, & vindicet ab hostium temptationibus, quorum fraudes & insidiæ innumerabiles sunt. Quod si aliquando labimur & post lapsum mente concidimus, signum evidens est, quod spes nostra in nobis non in Deo posita erat. Qui enim de se diffidit, agnoscit infirmitatem suam, Deumque ferventiùs orat & pugnat alacriùs. Oportet autem desiderium perfectionis efficax esse & quotidie crescere, ita ut impellat ad opus & nunquam minuat. Non sufficit perfectionem laudare & aliis commendare, sed manus operi admovenda est, ne ex illis simus, qui imperfectiones & peccata ut aliena detestantur, non ut sua. Tunc verò homo perfectus erit, cum animam suam Deo exhibuerit puram, nudam, simplicem, sine malitia, sine affectu ad creaturas & avulsam ab omni terrena delectatione.

§. XXXVIII. *De ordine Charitatis.*

Ille justè & sanctè vivit, qui rerum integer æstimator ordinem servat in dilectione, sedulò advertens, ne aliquid diligat quod non sit diligendum, aut non diligat quod diligendum est, aut amplius diligat quod minus diligendum est, aut æquè diligat quod vel minus, vel amplius diligendum est, aut minus vel amplius quod æquè diligere debet. Ideò virtutem nihil aliud esse, quàm ordinem amoris, peccatum verò inordinationem amoris, viri sapientes definierunt. Sunt quidem & alii affectus, sed omnes ex amore veluti ex fonte procedunt, & si est ordo in amore, omnes affectus ordinati sunt; si non est ordo in amore, in ipsis quoque nullus ordo, sed perversitas & per-

C. Bona Opusc. Spirit.

S

turbatio est. Non est enim virtus in hac vita, nisi ordinatè diligere quod diligendum est. Id eligere prudentia est: nullis inde averti molestiis, fortitudo est: nullis illecebris, temperantia est: nulla superbia, justitia est. Talis est autem ordo amoris, qualis est ordo rerum: ita ut ante omnia & super omnia diligendus sit Deus, quo nihil melius, nihil sublimius nec inveniri, nec cogitari potest. Ipsum amando mores nostros corrigimus, ut puri puro adhærere valeamus. Mores nostri ex eo quod diligimus dijudicantur: non enim faciunt bonos, vel malos mores, nisi boni vel mali amores. Tenet autem anima & servat ordinem amoris, si totis viribus diligit quod supra se est, idest Deum: socias verò animas tanquam seipsam. Hæc est lex dilectionis, ut homo diligit Deum & proximum & seipsum. Nullum verò præceptum datum est illi de diligendo seipsum, quia nemo seipsum servato ordine rectè amat, nisi Deum diligendo, à quo vis & modus amandi desumi debent. Sicut homines amare debemus, vel quia iusti sunt, vel ut iusti sint: ita & semetipsum amare quisque debet, aut quia iustus est, aut ut iustus sit. Qui se aliter diligit, injustè se diligit, quoniam se diligit ut sit injustus: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam. Nemo igitur se diligere debet propter se, sed propter illum, qui rerum omnium finis ultimus est, & summum bonum, cui toto affectu inhærere debemus. Nam si se diligit propter se, non se refert ad Deum, & averfus ab incommutabili bono seipso fruitur, transgrediens regulam dilectionis divinitus constitutam. Mandatum quippe accepimus amandi Deum toto corde, totâ animâ, tota mente, ut omnem vitam & intellectum, totumque affectum divinæ dilectioni impendamus; & si quid aliud diligendum in mentem venerit, illuc referatur, quo totus amoris impetus currit. Proximum verò diligere quisque debet sicut seipsum, totam sui & illius dilectionem in Deum referens, ut etiam proximus Deum diligit toto corde, tota anima, tota mente. Cum ergo præcurrat di-

lectio Dei, ita ut cætera, quæ diligenda sunt in ipsum confluant, ille præ omnibus & super omnia diligendus, reliqua verò in ipso & propter ipsum, ut amor noster ordinatus sit.

§. XXXIX. De dilectione Proximi.

Nec Deus sine proximo, nec proximus sine Deo diligipotest: *Mandatum enim habemus à Deo, ut qui diligit Deum diligat & fratrem suum. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere? 1. Ioan. 4. 20. Qui verò præcipit ut proximum diligamus, nullum hominem excipit, non vitiosum, non pauperem, non extraneum, non inimicum. Omnes sincere amandi, cuiuscunque conditionis sint: De corde puro, & fide non fictâ, non verbo & linguâ, sed opere, & veritate. 1. Tim. 1. 5. 1. Ioan. 3. 18.* quia probatio dilectionis exhibitio est operis. Sicut Christus dilexit nos & tradidit semetipsum pro nobis, non quia aliquid in nobis dignum amore repererit, sed ob amorem, quo diligebat Deum; ita nos in Deo, & propter Deum omnes diligere debemus, ea puritate qua nos invicem diligemus in cælo, nulla habita ratione bonorum quæ in ipsis elucent nisi quatenus à Deo procedunt & ad ipsum referuntur. Viri iusti tanta inter se charitate conjuncti sunt, ut quod quisque in se non habet, hoc in alio se habere lætetur: & si quid amplius præ cæteris habeat, id in alios libentissimè effundat. Sicut per amorem quo Deum diligimus, omnes ei adhæremus & unus cum eo spiritus efficimur; ita per amorem proximi omnes ad invicem unum sumus, ut bonum singulorum omnibus commune sit; & quod quisque in se non habet, in altero possideat. Sic omnia mandata servantur, sic impletur omnis justitia. Charitas enim verissima, plenissima & perfectissima justitia est. Charitas inchoata, justitia inchoata est: Charitas provecta, provecta justitia; perfecta

Sij